

hele Behandlingsmaade, Sagen er givet, hvilket nu har gjort det muligt at faae denne i og for sig vænskelige og særegne Sag bragt paa et Standpunkt, hvor det vil være let for det høitærede Things Medlemmer at overse, hvad der ved den vil være at gjøre. Jeg skal derfor, skjøndt der vel er nogle af Udvalgets Redactionsforandringer, mod hvilke jeg troer, der kunde være Indvendinger at fremsætte, dog ikke fremsætte disse, fordi jeg ikke anseer det for at være af nogen stor Betydning, om den ene eller den anden af de Redactionsmaader, der kan være Spørgsmaal om, vælges; og, idet jeg erkjender, at enkelte af de andre af Udvalgets Indstillinger ligesom ere Forbedringer, skal jeg slutte mine Udtalelser paa Sagens nærværende Stadium dermed, at jeg ganske tiltræder Alt, hvad der af Udvalget er bragt i Forslag.

Ordføreren (Rosenørn): Den Forøgelse af Statens rentebærende Gjæld, som vil være en Følge af denne Lovs Vedtagelse, er saa betydelig, at Udvalget har anseet det for sin Pligt at anvende den modneste Overveelse, førend det kom til det Resultat, hvortil det sluttelig er kommen, nemlig at anbefale Loven til Vedtagelse. Den Bederlagssum, hvorom der handles, udgjør efter de Oplysninger, som for Tiden foreligge, 937,450 vest. D. eller et Beløb af 1,874,900 Rbd.; men herved maa dog tillige bemærkes, at Statskassen har Pantet i 4,215 Acre, saaledes at det vil blive en Sum af 421,500 Rbd., der maa ske vil komme til Afdrag heri, eller hvorved Statskassens Pantestikkerhed i alt Tald vil forbedres. Det kan vel saaledes med et rundt Tal anslaaes at være en Udgift af 1½ Mill. Rbd., foruden Renter, hvorom her er Spørgsmaal. Udvalget har imidlertid i sin Betænkning udviklet de Grunde, hvorfor det har troet at maatte tilraade denne Udgift; men, da Betænkningen er affattet noget kort, saa har jeg dog anseet det for min Pligt endnu udførligere at udvikle nogle enkelte Punkter.

Man kan vistnok ved denne Sag gaae ud fra, at Slaveri er uføreneligt med Christendommen; der kan være christne Slaver hos hedenske Folk og hedenske Slaver hos christne Folk, men fra den Tid af, at baade Herre og

Slave ere blevne Christne, er egentlig Christendomsret over Medchristne uholdbar i Tidens Længde. Enkelte Religionsbefændere kunne have lettere end andre ved at tilbæke denne Klost. Catholikerne og Herrnhuterne have vistnok lettere derved, men enhver Religionsbefændelse, der stiller sig paa Standpunktet af individuel Selvbestemmelse og Overbeviisning, kan ikke Andet end erklære sig imod Slaveriet. Efterat den danske Regjering havde overtaget Omsorgen for Forholdene paa de nuværende danske Øer i Vestindien, sølte den dette, og, da den i Rescriptet af 3die Februar 1755 havde stillet Forsorgen for Christendommens Udbredelse blandt Negerne i Spidsen, maatte den ogsaa gaae ind paa en Række af Bestemmelser, der i og for sig en høit agtværdige, men kun havde den væsentlige Feil, at de ikke kunde gennemføres, saalænge der bestod Slaveri. Man befalede, at Christendommen skulde prædikis for Negerne; det forbødes Herreerne at lægge Hindringer i veien for dens Udbredelse; man foreskrev Negerens Føde og Beklædning; man forbød deres Mishandling, navnlig ved at lægge dem paa Pinebanen eller ved at omkomme dem; man forbød Løslagtighed, ogsaa af en Herre med hans Slavinde; man forbød Herren at tvinge Negerne til at indgaae Ugteskab, som var dem „uangenheimt“; man forbød at adskille Ugtesfolk eller Børnene fra Forældrene; man forbød endog at adskille Slavebefætningen fra Plantagerne. Men det viste sig, da dette Rescript kom til Vestindien, at den daværende Gouverneur saae sig ude af Stand til at udføre det Meste deraf, og den største Deel af Rescriptet blev derfor aldeles ikke bekendtgjort; det var, som sagt, aldeles uføreneligt med Slaveriet. I 1792 forbød man Slavehandelen, o: man forbød Indførselen af Slaver efter Udgangen af Aaret 1802, og man tænkte da foreløbigt paa Udføreligheden af engang at ophæve Slaveriet; men for det Første gjorde man ikke et Skridt derimod; tværtimod vilde man til Syvende og Sidst behørigt forsyne sig med Negre; Statskassen udredede Forskud dertil; og det skete i et saadant Omfang, at i 1802, da Indførselen af Negre havde ophørt, fandtes der den største Slavebefolkning, der nogensinde har været paa